

ՈՒԹԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

Տարեկան գինը 10 ռուբլ, կես տարվանը 6 ռուբլ:

Թիֆլիսում գրվում են միմյան խմբագրատան մէջ:

Օտարադաղաբայից դիմում են ուղղակի  
Тифлис. Редакция „Мшакъ“

# ՄՇԱԿ

Խմբագրատանը բաց է առաօտեան 10—2 ժամ  
(Բացի կիրակի և առն օրերից):

Յայտարարութիւն ընդունուի է ամէն լեզուով

Յայտարարութիւնների համար վճարում են  
խրաքանչիւր բառին 2 կոպէկ:

## „ՄՇԱԿ“

ԿՐԵԱՆՆԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԼՐԱԳԻՐ

1879 թ.ին

ԱՐ ՀՐԱՏԱՐԱԿԱՒ ԼՄԵՆ ՕՐ, բացի տօն և տօներին հետեւեալ օրերից:

Լրագրի գիրքը և պրօգրամման նոյն են մնում: Մենք ստանում ենք ՍԵՓԼԿԱՆ ՀԵՌԵՐԻՆԵՐ: ՄՇԱԿԻ տարեկան գինը 10 ռուբլ է, կես տարվանը 6 ռուբլ: Գրվել կարելի է ՄԻՍՏՆ ԽՄԲԱԳՐԱՏԱՆ մէջ:

ԼՈՒՆԱԶԻՆ ՀԵՄԵՐՆԵՐԸ ծախվում են 5 կոպէկով հատր: Օտար քաղաքներից պէտք է գիմել հետեւեալ հասցեով՝ ТИФ-ЛИСЪ Редакция „Мшакъ“.

Խմբագիր—Տրատարակող ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

### ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Ժանտախտի մասին. — Ներքին տեսու-  
թիւն. Նամակ Ալեքսանդրապոլից: Ներքին  
լուրեր. — Արտաքին տեսու-  
թիւն. Ֆրանսիա. Խաղաղութիւն. Նամակ Թիւրքիայից. —  
Խաղաղութիւն. — Մշակի» հեռագիրներ. —  
Յայտարարութիւններ. — Տեղեկացոյց:

### ԺԱՆՏԱԽՏԻ ՄԱՍԻՆ

Ժանտախտի պէս սարսափելի  
հիւանդութիւնների հայրենիքը  
միշտ ասիական անկարգ, անիշ-  
խանական, բարբարոս երկիրներն  
են եղել: Լուսաւորված երկիրնե-  
րը վերջապէս պէտք է հասկանան  
թէ ի՞նչ վտանգ է սպառնում  
նրանց դորանից, որ նրանք չեն  
հոգում ասիական պետութիւննե-  
րի մէջ կարգ և կանոն մտցնելու,  
չեն պարտաւորացնում այդ պե-  
տութիւնները ընդունել նոր, ա-  
ւելի ազատամիտ կառավարչական  
ձևը, չեն ստիպում նրանց բարե-  
կարգել իրանց գրութիւնը և վե-  
րանորոգութիւններ մտցնել իրանց  
վարչական կազմակերպութեան  
մէջ:

Հին, կլասիկային աշխարհում,  
կարծում էին որ իւրաքանչիւր պե-  
տութիւնը այն ժամանակ բաղդա-  
ւոր է, երբ նրա հարեանը դրժ-  
բաղդ, թոյլ և անկարգ է: Այժ-  
ման դարում իւրաքանչիւր պե-  
տութիւնը աշխատում է որ իր

հարեան պետութիւնները բաղ-  
դաւոր, բարեկարգ լուսաւորված  
լինեն: Մէկի բարօրութիւնը միւ-  
սին, իր հարեանին էլ օգուտ է:

Մի պետութեան մէջ լուսաւո-  
րութեան պակասութիւնը, առու-  
տուրի նուազելը, փողերի գնի  
ընկնելը, մի որ և է հիւանդու-  
թեան ծագելը, — փնաս է իր բո-  
լոր հարեան պետութիւններին:  
Այդ պատճառով իւրաքանչիւր  
պետութիւն պէտք է ցանկանայ  
որ իր բոլոր հարեան պետու-  
թիւնները գոհ, բարեկարգ և բաղ-  
դաւոր լինեն, ծաղկած գրութեան  
մէջ գտնվեն, որովհետեւ այդ բա-  
նը իրան էլ օգուտ է:

Յանկալի է, վերջապէս, որ  
լուսաւորված Եւրոպան հասկանայ  
այդ ճշմարտութիւնը և բոլոր եւ-  
րոպական պետութիւնները միա-  
նալով խտրութեամբ պահանջն  
որ թիւրքիայի և Պարսկաստանի  
պէս երկիրները ընդունեն կառա-  
վարչական աւելի կանոնաւոր և ժո-  
ղովրդական սահմանադրութիւն,  
մտցնեն լուսաւորութիւն իրանց  
երկիրների մէջ, իրագործեն վար-  
չական հարկաւոր վերանորոգու-  
թիւններ:

Թող հասկանան վերջապէս որ  
այդ երկիրների բարբարոս, նա-  
հապետական, անկարգ գրութեան  
մէջ մնալուց վտանգ է սպառնում  
և ամբողջ լուսաւորված աշխար-  
հին:

Եւրոպական կոնգրեսը չուզեց  
տալ թիւրքաց Հայաստանին վար-  
չական ինքնավարութիւնը, արհա-  
մարհելով այդ աննշան երկիրը  
և այդ աննշան ազգութիւնը:

Բայց ի՞նչ կասի Եւրոպան,  
երբ թիւրքաց կառավարութեան  
անհոգութեան, նրա ձեռքով ներ-  
գործած բարոյական և նիւթա-  
կան ճնշման և հարստահարու-  
թեան, ամբողջ պետութեան մէջ  
տիրող անիշխանութեան պատ-  
ճառով՝ սաստիկ աղքատութիւն  
կը տարածվի Հայաստանում, որից  
կը ծագեն զանազան տարափոխիկ  
ախտեր, որոնք ընդարձակվելով  
կը սպառնան տարածվել Եւրո-  
պայում և աւերել լուսաւորված  
երկիրները:

Այն ժամանակ Եւրոպան կը  
հասկանայ որքան տնգործնա-  
կան է արհամարհել ամենափոք-  
րիկ ազգութիւնն անգամ:

Գ. Ա.

### ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

#### ՆԱՄԱԿ ԱԼԵՔՍԱՆԴՐԱՊՈԼԻՑ

2 յունվարի

Պատերազմը վերջացաւ, վերջացաւ և ալեք-  
սանդաղապոլիների համար շահաւէտ վաճառ-  
կանութիւնը: Այժմ որ կողմ կամիս դարձել, բայց  
ամեն կողմից լսվում են զանազան տեսակի  
անվերջ փոքր քրտնեման վրա: Դատելը, որոնք  
հարուստ էին և կրկին հարստացան անցեալ  
պատերազմի ժամանակամիջոցում, ի հարկէ ան-  
տրուտեմը կը լինեն, բայց ստորին դասակար-  
գի բարոյական և նիւթական գրութիւնը գոցե-  
լու ևս վատթար վիճակին ենթարկվի և այ-  
սուհետեւ ի՞նչու, որովհետեւ ինչ հնչող միջոցնե-  
րով որ ձեռք էր բերել մի քանի կոպէկներ, նա  
նոյն հնչողութեամբ այժմ վատնում է իր ունե-  
ցածը սարսափելի չափաւորութեամբ: Դատելութիւն-  
ներ ասելով երանի թէ այն տեսակ չափաւո-  
րութիւն հասկացվել, որ ուրիշ հայաբնակ քաղաք-  
ներում ժողովրդին չափաւոր ճանաչելով գիտենք,  
որ նրանք այդ չափաւորութիւնները անում են ի-  
րանց անտեսականութեան մէջ, ընտանիքի մէջ,  
այսինքն տան մէջ ուտել խմել, խնջոյքներ  
տալ, հրաւերներ անել, թանկագին շորերով  
զարգարվել, ժողովին հետեւել: Բայց տարա-  
բաղդաւոր ալեքսանդրապոլցի հասարակ ժողո-  
վուրդը այն տեսակ չափաւորութիւններ իր տանը  
կամ ընտանիքի մէջ չէ կատարում երբեք, այլ  
փողոցներում և գլխաւորապէս գինեաներում  
հազի, բայց նա փողոցներում, գինեաներում,  
առաօտեանից մինչև գիշերները ուշ, օղան-  
դարներով, զաւկուլ—զուռնայով՝ քէֆեր է ա-  
նում, ուտում խմում, կեղտոտ և ամենազաւրի  
տեսարաններ ներկայացնում, հարբելով փողոցնե-  
րի մի պատից միւս պատին դիպում, ցնկերի մէջ  
թաւալում, բերանից ամենաանհրաժեշտ հա-  
նոցները դուրս է քաշում, փռում անում, այս  
տեսակ բարոյականութեամբ փչացած ժողովրդի  
վերջը ինչ պէտք է լինի, թէ ոչ վերջին չըթա-  
ւորութիւն, աղքատութիւն, օրական թշուառ  
ապրուստի կարօտութիւն, յուսահատութիւն և  
այլն: Բայց ժողովրդի ընտանրութեան հետ ծա-  
նօթ անձն սա էլ կարող է նախառեւել որ այդ  
չարիքը զաւրց չեալ, ժողովուրդը դարձեալ չէ  
խրատվելու, այլ ապագայում թէ մի անհետեւ  
և անսպասելի դէպք կրկին պատահի և այդ ժո-  
ղովուրդին փող աշխատելու միջոց տայ այն  
ժամանակ անտարակոյս, կրկին չարուսակելու է  
նոյնը ինչ որ բարեկիրթ հասարակութեան հա-  
մար անտանելի է, ինչ որ օտար ազգի հասա-  
րակութիւնը խորհելով և արհամարհելով պէտք  
է դառն և կռէ: Եւ թող այն ժամանակ յար-  
գելի ալեքսանդրապոլցի հասարակութիւնը հա-  
նոցներ ինչ հետ, որ այս ամեն չարիքներին, թը-  
շուառութիւնների ստորին դասակարգի ժողո-  
վուրդին անհարգաւոր և անտանելի սովորութիւն-  
ների գլխաւոր պատճառը միշտ եղել է և կը լի-  
նի անկրթութիւնը և ազիտութիւնը: Այժմ, քո-  
ղիտութիւնն է ժողովրդին դէպի այդ տեսակ  
կորստաբեր անբարոյականութիւն մղողը, և  
այդ ժողովրդի ներկայացուցիչները, առաջնորդ-  
ները և հարուստ աղաներն են մեղաւոր, որ խիստ  
անհոգ և անտարբեր են գտնվում միշտ դէպի  
ժողովրդի կեանքը, նրա ներկան և ապագան:

Եւ երբեք չեն ուրանում, որ իմ այստեղ նկա-  
րագրած ժողովուրդը չունի և չէ ունեցել իր լա-  
կողմերը, բարի և ազնիւ ձգտումները, ոչ, նա  
նոյնպէս մեծ սէր ունի, եւանդ ունի դէպի կըր-  
թութիւնը և լուսաւորութիւնը, նա պատրաստ է  
միշտ իր շուայլ ծախքերի վրա աւելացնել և այն  
տուրքերը, որ նրանից կը պահանջվի ուսումնա-  
րանների, եկեղեցու, ընթերցարանի, թատրոնի  
և այլ օգտաւէտ գործերի համար: Բայց երբ  
նրան դրողը չը կայ, առաջնորդը չը կայ, տուր-  
քեր պահանջող չը կայ, այն ժամանակ ի հարկէ,  
ժողովուրդը ինքն իր գլխու ունիչ չէ կարող  
լինել և մի լուսաւոր վիճակի մէջ մտնել:

Լուսաւորված երկիրներում լուսաւորութիւնը,  
գիտութիւնը, արհեստը հասարակ ժողովրդի մէջ  
տարածվում է շատ անգամ հարուստների մի-  
ջոցներով: Հարուստները ծախելով ահագին  
գումարներ հիմնում են ուսումնարաններ, հա-  
մալսարաններ, արհեստանոցներ, գիտութեան և  
լուսաւորութեան այլ և այլ հիմնարկութիւններ,  
նուրիւրով այդ բոլորը գլխաւորապէս ազգի ըս-  
տորին աղքատ ժողովրդի զաւակներին կրթու-  
թեան համար, նրանց տղիտութիւնից ազատելու  
համար, որ սպաւաղ սերունդը պատուաւոր քա-  
ղաքացի լինի, զարգանայ և ազգութեան ու  
մարդկութեան կատարեալ տիպը ներկայացնէ:  
Այնտեղ հարուստները լաւ հասկացել են, որ  
ամեն մի բարի գործը իր բարի օգուտը և բարի  
հետեւանքները ունի, նաև լաւ համոզված են, որ  
մի ազգի ընդհանուր բարեկրթութիւնից կախված  
է և նրա սպաւաղ սերունդի կրթութիւնը, փառքը, ա-  
նունը և պատիւը: Այսպէս մեր հարուստ աղաները  
և բարեկիրթ իշխանները ինչու համար պէտք է  
չը հասկանան, չը զգան, չը համոզվեն և չը կա-  
տարեն նոյնը ինչ որ օտար ազգերի հարուստ-  
ները հասկանում են, զգում են, համոզված են  
և կատարում են ամեն բան ժողովրդի համար իր-  
բն սեպուռ պարտականութիւն:

Յոյս ունեմ ընթերցողը կը համոզվի ինչ  
հետ, որ թէ մի բարեկիրթ, լուսաւորված, աղ-  
քային զաւաճաւոր յարգող մարդ ազգութեան

անդամ է կոչվում, նոյնպէս էլ մի ազգէտ, անուս, կողմից, անբարոյական մարդ կարող է ազգի անդամ կոչվել:

Ուրեմն, յարգելի արքայազնի ազաններ, խոստովանում եմ ուղիղ սրտով, աւելի պարզ ասել, ձեր ժողովրդի անբարոյական բնավորութեան վրա սաստիկ խղճահարկած խօսքս դարձնում եմ դէպի ձեզ, որ ինձ, օտարական հայիս համար խորթ ու անսովոր բան է թուացել, ոտքս Ալեքսանդրապոլ դրած օրից մինչև այս օր հասարակ ժողովրդի բարոյական դրութիւնը այդ աստիճան որոշման վիճակի մէջ տեսնել: Եւ աւագ չեմ կարողանում նաև զսպել գրիչս, և բացի հասարակ ժողովրդի պակասութիւնները նկարագրելու այստեղ, ստիպված եմ ասել, որ ձեր հասարակութեան առաջին և միջին դասակարգի ժողովրդի մէջ ևս գտնվում են մարդիկ, որոնք նոյնպէս նոյն սարսափելի ակտիւն են ներթափանց: Սրա պատճառը ուրիշ տեղ որոնելու հարկ չը կայ, այլ միայն սարսափելի տգիտութեան մէջ, Բայց սա էլ չեմ կարող ուրանալ, որ հասարակութեան մէջ չը կան մարդիկ, որոնք բացառութիւն լինեն կազմում: Հարկ չը կայ ծածկելու, որ այդ ժողովրդի բոլոր անմարդկայն պակասութիւնները ձերն է, դուք էք ժողովրդի առաջնորդները ու դուք էք մեծ պարտական փողոցներում հաղարարութեան աշարժիկ անմեղ մանուկների ապագային: Այո, թէպէտ և մի ազգային հոգեւոր դպրոց ունիւր մօտ չորս հարիւր աշակերտներով, գաւառական ուսումնարանը որտեղ սովորում են մօտ հարիւր հայ մանուկներ, մասնաւոր անձանց ձեռքով կառավարվող պարտականակներում ա, բ, գ, սովորով մօտ երկու հարիւր մանուկներով և դարձեալ դանազան տիրացուների խարդախներ թակ ջարդվող, սաղմոսատետր սովորող չը գիտեմ մօտ հարիւր կամ աւելի աշակերտներով, որ բոլորը մէկ տեղ ժողովել մօտ եօթը հարիւր աշակերտ կան, որ թէ համեմատելու լինենք ուրիշ հայաբնակ գաւառական քաղաքների հայ աշակերտների թիւ հետ Ալեքսանդրապոլի բաւական մեծ թիւ և կազմում. բայց ցաւով պէտք է ասել, որ ոչ մասնաւոր նախակրթարաններում և ոչ տիրացուների մօտ փիլիսոփայութիւն սովորող աշակերտները, իրանց կրթութեամբ, բաւական չեն լինի ժողովրդի ապագայ առաջադիմութեան և բարոյական զարգացման համար:

Ալեքսանդրապոլը բուն հայոց քաղաք լինելով նա շատ շուտով բազմամարդ քաղաք կը դառնայ: Ուրեմն թէ այժմ փողոցներում թափառող և զանազան լրբութիւն և անբարոյականութիւն սովորող մանուկների թիւը կարող է 600-ի հասնել, մի քանի տարուց յետոյ անշուշտ հազարը անց կը կենայ, վասնորոյ տարակոյս չը կայ թէ այս տեսակ մի քաղաքում մի հոգեւոր դպրոց երեք բաւական չէ ժողովրդի մէջ լուսաւորութիւն տարածելու համար, այլ հարկւոր է (թէ ոչ բարձր ուսումնարաններ ունենալ) մի ուրիշ կանոնաւոր դպրոց ևս բացվի և շարունակ կանոնաւոր կրթութիւն աւանդվի, որ ժողովրդի ապագայ նոր սերունդը չգտնէ մարդկորէն ապրել սովորի: Գրա համար մտածելու պարտքը առաջինը դնում եմ հոգեւոր իշխանութեան վրա, որովհետեւ այդ ուղղակի նրա պարտականութիւնն է Ալեքսանդրապոլում մի ուրիշ հոգեւոր դպրոց բաց անելու, իսկ երկրորդ պարտականութիւնն էլ ժողովրդի մէջ ձայն ունեցող և նրա յարգանքը վայելող ազանների վրա, որ դուք էլ ձեր առևտրական հայրենիքի փոքր ինչ սթափվեք (մի և նոյն է հիմայ պատերազմը վերջանալով ձեր առևտրական գործերն էլ անպատճառ թեթևացան) և մի փոքր էլ ժողովրդի ապագայ բարօրութեան համար մտածէք: Ուրեմն շտապեցէք խնդրել Վեհափառ Կաթողիկոսից մի նոր ուսումնարան բացելու համար, իսկ դուք մինչև այն ժամանակ որոնեցէ ներթափանց միջոցներ մի նոր ուսումնարանի գոյութիւնը ևս ապահովելու և պահպանելու համար: Ահա մի միջոց, որով կարող էք մի մեծ ծառայութիւն անել ձեր հասարակութեան, առաւել ազդեցութեան և ընդհանուր մարդկութեան:

\*\*\*

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԻՐ

Ստացանք յօգուտ «Արարատեան ընկերութեան» Ախպարխանի 28 բուրլ հետեւալ պարտքներից. Գրիգոր Մաղաբեանց 3 ր., Արշակ

Ն., Տօնոսեանց 3 ր., Յարութիւն Բաղդասարեան Ղազարեանց 1 ր., ՅակոբՏէր-Մարգարեանց 1 ր., Կարապետ Պայրաճեան 1 ր., Խաչատուր Քոսեանց 1 ր., Աւետիս Չելիսկեանց 1 ր., Աւետիս Նահապետեանց 2 ր., Յովհաննէս Ճարպով 3 ր., Սարգիս Եղիսեանով 1 ր., Ս. Ս. Կ. 1 ր., Պօղոս Պետրոսեան 1 ր., Մկրտիչ Գրիգորեանց 1 ր., Տիգրան Մէփիկեանց 1 ր., Յովհաննէս Գլխով 50 ր., Ալեքսանդր Սողոմոնեանց 1 ր. 50 ր., Յարութիւն Յակոբեան 1 ր., Մըկրտիչ Շիրինեանց 1 ր., Ա. Տէր-Յակոբեանց 1 ր., Տիգրան Վարդանեանց 2 ր.:

ԹԻՖԼԻՍԻ Ներսիսեան Հայոց դպրոցում հոգաբարձական խորհրդարանի մէջ յունվար ամսին 31-ին, երեկոյեան 7 ժամին, կը լինի աճուրդ (առանց կրկնաճուրդի) կապալով տալու սառուցատունը, որ գտնվում է Ներսիսեան հին Գպրոցի նկուղում, Պայմանների մասին կարելի է տեղեկանալ հոգաբարձութեան ղեկանատան մէջ ամեն օր, բացի կիրակից և տօներէր, ցերեկվայ 10-ից մինչև 12 ժամ:

Մեզ խնդրում են յայտնել, որ շաբաթ օր, յունվարի 27-ին, Ֆրանսիական շոգենա «Provincia», որի կապալտան է պ. Բաշու (Compagnie Paquet) ճանապարհ ընկնելու է ՓՕԹԻՑ, եթէ եղանակը աղող լինի, դէպի Կ. Պօլս և Մարսէյ, դիպչելով Սեփառասօյոյին:

Ռուսաստանի ամբողջ լրագրութիւնը լի է ժամանակաշարի վրա լուրերով և դատողութիւններով: Մասնաւոր «Русская Правда» լրագիրը սաստիկ պարագում է այդ հարցով: Հարկաւոր չէ, առում է լրագիրը մեղմացնելով հիւանդութեան անունը, ժամանակաշարի տեղ դիպչողական տիպ անուանելով, հանգստացնել այդպիսով հասարակական կարծիքը: Այդ տեսակ վարմունքը այն վնասն ունի որ մարդիկ աւելի անհոգ են դառնում: Ինչպէս երևում է Աստրախանի նահանգում յայտնված ցաւը, ինչպէս և լինի նրա անունը, սարսափելի է, Մարդը հիւանդանալով երկու, շատ շատ երեք ժամվայ ընթացքում է մեռնում: Աստրախանի նահանգի վարչութիւնը երբ ցաւը յայտնվեցաւ վէտակալալում, ոչինչ ուղարկեցին չը դարձնէր յայտնված հիւանդութեան վրա: Երբ արդէն ամբողջ գիւղեր վարակվեցան, վարակված գիւղերին շրջակայ բնակիչները ալ և ձախ ցրվեցան տարածելով իրանց հետ ժանտախտը, այն ժամանակ միայն ուղարկեցին դարձրին, բայց արդէն ուշ էր, որովհետեւ անհարկ էր չըլլալ պատել կարանտինով նահանգի ահալին տարածութիւնը: Լրագիրներից մինի թղթակիցը ասում է որ անտը սարսափելի առաջադիմութիւն է անում. մի օրվայ մէջ նա տարածվում է 30 վերստ տարածութեամբ վարակված կետի շուրջը: Կան գիւղեր որտեղ 100 բնակիչներից 90 անպատճառ մեռնում են, կան գիւղեր, որտեղ բնակիչներից ոչ միւնը կենդանի չէ մնում:

Ահա ինչպէս են նկարագրում ԱՍՏՐԱԽԱՆԻ նահանգում յայտնված ժանտախտի նշանները, Մարդու փորի վրա, կամ թևերի տակ ուռնոցներ են յայտնվում սաստիկ տենդային դրութեամբ, որին շուտով հետևում է թոքերի բորբոքումը: Սրանից յետոյ իսկոյն լինում է արեւնահոսութիւն բերանից, որին անմիջապէս հետևում են սև բիծեր ամբողջ մարմնի վրա: Հիւանդը մեռնում է երկու, երեք ժամվայ մէջ, Ամբողջ գիւղեր Աստրախանի նահանգում կատարելապէս կորցրին իրանց բոլոր բնակիչներին և այդ գիւղերի փողոցներում դեռ հարկերներով ընկած են չը թաղված մեռածները դիակները: Ասում են որ Աստրախանի նահանգական վարչութիւնը աշխատում էր երկար ժամանակ ծածկել իրողութիւնը և լրագիրներին հրամայված էր բոլորովին չը խօսել յայտնված ժանտախտի վրա:

Այսօր, յունվարի 23-ին, լինելու է ԹԻՖԼԻՍԻ թատրոնում ուսու տաղանդաւոր դերասանուհի Բրիտանկայա—Կօօրօ վա տիկնոջ վերջին բեմեքիւր: Երեւոյսարդ դերասանուհին թատրոնական ամբողջ սեղանի ժամանակ կատարեց ամենադժուար և բազմատեսակ դերերը, Բեմեքիւրի ներկայացնելու են «Дѣв Сиротки» պիէսան: Չենք հասկանում ինչի մեր չնորայի արտիստներն այդ տարակալ ընթացքում ունեցաւ թշնամիներ, բայց նրա գնահատողների թիւն էլ մեծ է և մենք յոյս ունենք որ այսօր թատրոնը լի կը լինի: Կան դերեր որոնց մէջ տ. Բրիտանկայա աննման է, ինչպէս օրինակ Սարգուր («Պրու-Պրու») պիէսայի մէջ:

Յունվարի 21-ին, կիրակի օրը, կայացաւ ԹԻՖԼԻՍԻ Դումայի ժողովը քաղաքագլուխ ընտրելու դիտաւորութեամբ: Ներկայ գտնված ձայնաւորների թիւը 66 էր, բայց քուէարկութեանը մասնակցում էին միայն 65 հոգի: Առաջարկվեցան 17 կանդիդատներ, բայց նրանցից մեծ մասը հրաժարվելով, մնացին միայն 5 կանդիդատներ՝ այն է Թ. Թամաշելի, Ն. Ջուրալօփի, Կ. Բէհրուսթօփի, Ի. Խոջա-միւսաօփի և այժմեան քաղաքագլուխ Դ. Կիւրիանի: Նրանցից ոչ միւնը ձայների բազմութիւնը չը ստացաւ: Առաջինը 65 քուէարկող ձայների վրա 21 սպիտակ քուէ ստացաւ, երկրորդը 12, երրորդը 20, չորրորդը 19 և վերջինը 13 քուէ: Այդպիսով ոչ ոք չընտրվեցաւ քաղաքագլուխ և ընտրութիւնները յետաձգված են մինչև հետեւեալ կիրակի օր, 28 յունվարի:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՖԻՆԱՆՍԱ

Հանրապետութեան թշնամիները ամենից շատ մեղադրում են կառավարութեան այդ ձևին, ասելով որ դա վնասում է կրկին նրանով, որ շրջապատող միապետական ազգերը թշնամական աչքով են նայում Ֆրանսիայի վրա, որով և երկիրը դատապարտուած է մշտապէս առանձնացած ապրելու և թէ այսպէսով նա ոչ կարող է խառնվել օտար պետութիւնների գործերի մէջ, հետեւաբար և ոչ էլ կարող է երկրից դուրս պաշտպանել իր սեփական շահերը, ահա այն միակ թոյլ փաստը որ հանրապետական թշնամիները իրանց ամենագործող զէնք են համարում: Այս է եղել միշտ բնապարտական և լեզուամական լրագիրների գործելու մեթոդը, նրանք երբեք չեն գաղարում ազատ Ֆրանսիային Նապոլեոնից, Բուրբոններ ու Լուիֆիլիպներ առաջարկելուց, նրանք դեռ չը կարողացան հաշտվել այն մտքի հետ, որ Ֆրանսիան խորշում է խնամակալութեան տակ ապրելուց, որ նա արդէն կատարելահասակ է, որ նա էլ երկայ չէ, և որ հասել է վերջապէս այն բաղաւոր ժամանակը, որ նա կամենում է իր սեփական ազատ սկզբունքներով ապրել: Այսուհետեւ նրա մահացու թշնամիներ են բոլոր նրանք, որոնք խորհուրդ են տալիս նրան իշխանութեան տակ ապրել, նրան ատելի ու տաղտալի են սևազգուս մրջաւորները, որոնք օրօր կարգալով, քարոզում են նրան ստրկութեան տակ ապրել:

Վերջին ժամանակներս մինչև անգամ մի քանի ճարպիկ ու զէլլիստներ գտնվեցան, որոնք իրանց յանդգնութիւնը մինչև այնտեղ հասցրին, որ սկսեցին լուրեր տարածել թէ իր եւրօպական պետութիւնների մէջ մի ընկերութիւն է կազմվել, այն նպատակով որպէս զի աշխատեն Ֆրանսիան միապետական իշխանութիւն դարձնել: Բոլոր այս յանդգն լուրերին «Temps» լրագիրը մի, թէպէտ կարճ, բայց ազդու պատասխան է տալի, նա ասում է Վենը մինչև անգամ արժան էլ չենք համարում այդպիսի վանդալական լուրերին պատասխանել: Ժողովրդի արհամարհանքը աւելի կենդանի պատասխան է:

Միապետական կուսակցութիւնները ցանկանում են, որ Ֆրանսիան ունենայ զօրեղ և հաւատարիմ դաշնակիցներ, բայց այդ նրանք կամենում են որ եւրօպական խորհուրդներում նա նախագահ պետութիւն լինի, և նրանց կարծիքով, այդ կը յաջողի Ֆրանսիային միայն այն ժամանակ երբ նա միապետական կը լինի... Դրանք այդքան միապետութիւն են կանչում, տեսնեք թէ միապետութիւնը ինչ առաւելութիւն տուեց Ֆրանսիային. անշուշտ, ամենքը կը խոստովանեն որ Ֆրանսիայի միապետութեան ամենամեծ մարդիկն էին Լուիֆիլիպ XIV, և Նապոլեոն I: Յիւրաքանչեւ ինչքան էլ որ փառաւոր լինէին այս երկու միապետների թագաւորութիւնը, այ-

նու ամենայնիւ նրանց երկուսի իշխանութեան հետեւանքը նոյնը եղաւ, նրանց ամեն մէկի իշխանութեանից յետոյ մեկ տեսնում ենք, որ Ֆրանսիան, ճնշված բոլոր միացեալ եւրօպայից, քիչ է մնում, որ աւերակ դառնայ: Միայն հրաշք կարելի է համարել, որ մեծ թագաւորը, օգուտ քաղելով Անգլիայի փտած գրութեանից և Սպանիայի գահաժառանգութեան համար եղած աւերիչ պատերազմից, կարողացաւ վերջապէս ազատել Ֆրանսիայի սահմանները, որ ինքն էլ երկար չը կարողանալով պաշտպանել, 1709-ին ստիպվեցան թողնել Իսկինչ կը վերաբերի Նապոլեոն առաջինին, ի՞նչ օգուտ բերին երկրին նրա հոյակապ հանձնար, և նրա զինուորների հետ ստրկութիւնը, արդեօք նրա տուած օգուտն այն էր որ այդքան զոհաբերութեանից յետոյ էլ, Ֆրանսիան զրկվեցաւ մինչև անգամ այն սահմաններից, որ նա ունէր 1792 թւի հանրապետութեան ժամանակ: Ֆրանսիան երբեք այնպէս դժբաղդ և այնպէս անգլիաբար խուզված չէ երկը ինչպէս նա էր երկրորդ կայսերութեան օրով:

Եւ վերջապէս միջին վերջին 1870-ի պատերազմի անաջողութիւնը միայն մի բաղդի բերմունք էր. Ելլաւ Լատարիներայի կորուստը չէ կարելի վերաբերել միայն մի բաղդի բերմունքի, և ոչ էլ գա կարող է մի անաջող պատերազմի հետեւանք համարվել: Այդ կորուստը պատրաստվեցաւ մի երկարատեւ կայսրութեան սխալներով, որը Խրիմի և Խոսլիայի նոր ու աննպատակ պատերազմներից յետոյ սխալները սխալները վրա դիպելով, և ընդհանուր շահերը անձնական կապրիզներին և զանազան շահամոլութիւններին զոհելով, առաջարկեց այդ մեծ կորստաբեր պատերազմը:

Այս բոլորից յետոյ, միապետականները դեռ էլե երես ունեն երկրի առաջ դուրս գալ և անխղճաբար պաշտպանել այդ տիրանների շահեր:

ԻՏԱԼԻԱ

Հեռագիրները հաղորդում են, որ Պասսանանտէի տուած կասացիօնական բողբոք մերժվեցաւ. նրա փաստաբանը մտադիր է շուտով մի խնդրի ներկայացնելու, որի մէջ նա կաշխատէ ցոյց տալ որ Պասսանանտէն մենամուլ է (monomane): Եթէ այդ խնդիրը ընդունվի, պէտք կը լինի, որ մի բժշկական խորհուրդ կազմվի, որ այդ բանը քննվի, հետեւաբար և գործը դեռ շատ կերկարի:

Պ. Կոպինօն, որ ժողովրդական լուսաւորութեան միւնիստր էր, պ. Մեցցանօտէն, որ ժողովրդական աշխատութիւնների միւնիստր էր, և պ. Տափանին, որ արդարութեան միւնիստր էր, իրանց ընտրող պաշտօնակիցների և ձայների մեծ առաւելութեամբ նորից ընտրվեցին իրանց պաշտօններին մէջ: Ասում են որ գեներալ Միլիչինի առողջութիւնը այժմ փոքր ինչ լաւ է:

Ասում են որ պապը մի շատ հարկաւոր շրջաբերական է ուղարկել բոլոր եպիսկոպոսներին, որի մէջ երկար ու բարակ խօսում է եկեղեցու պայմանների, պապութեան և հասարակութեան մասին. նա այդ շրջաբերականի մէջ ցոյց է տալի թէ ինչ է արել նա, և թէ դեռ ինչ է մնում նրան անելու: Այս շրջաբերականը ամբողջապէս զրկած է նորին սրբութեան ձեռքով. նա շուտով կը հրատարակվի և հաւատալիւնում են, որ մեծ ապաւորութիւն կը գործէ:

Յունվարի 9-ին Վիկտոր Էմանուէլի մահուան տարեդարձի առիթով, ժողովուրդը հանդուցեալի գերեզմանի վրա շատ պսակներ դրեց, այդ օրը ահաբեկ բազմութիւն կար Պանտէօնում և բոլոր թատրոնները փակված էին:

Եւթօյնական լրագիրները հրատարակեցին վերը յիշած շրջաբերականը. այս շրջաբերականի մէջ պատկերացում է սօցիալական, համահասարակական և միջազգայնական հարցերի մասին:

Այդ շրջաբերականը ասում են կայծակի արագութեամբ տարածվեցաւ բոլոր երկրներում:

ԹԻԻՐԲԻԱ

Վերջին լուրերին նայելով Թիւրքիայի հայերի դրութիւնը, մանաւանդ Թիւրքիայի ասիական նահանգներում, հեռզհեռ անտառներէ և դառնում:

Ուր են մնացել ընթացիկների խոտմունքները, ի՞նչ եղաւ Ս. Ստեփանոսի և Բերկնի դաշնագիրներին այն յօդուածները, որոնք հայերին էին վերաբերվում: Ի՞նչ եղաւ Անգլիայի հովանաւորութիւնը:

Կ. Պոլսի հայոց պատրիարքը իր պաշտօնից հրաժարական տուեց, որովհետեւ այլ ևս անկարող եղաւ շարունակել կրել Հայաստանի մէջ գործված բարբարոսութիւնների համար պատասխանատուութիւնը:

Որ Թիւրքիան էլ արժանի չէ կազմակերպված պետութեան անունը կրելու, — այդ վաղուց ամենքը գիտէին: Այն սարսափելի անիշխանութիւնը որին հասաւ այժմ այդ ողորմելի պետութիւնը, վաղուց կարելի էր գուշակել:

Բայց ի՞նչ է անում Անգլիան, որ խոտացել է հովանաւորել Փոքր-Ասիան և Հայաստանը, պարտաւորեցնել Թիւրքիային իրագործել այդ երկրներում հարկաւոր վերանորոգութիւնները...

Ուստատանը նուաճելով 'Կարսի նահանգը հազիւ կարողացաւ պահել Թիւրքիայի ձեռքի տակ մնացած Հայաստանի կողմերի գաղութականութիւնը, յետ դարձնել գաղութականներին իրանց հայրենիքը: Իսկ այժմ Անգլիայի շնորհով, որ հայերին քաղաքական վերածնունդի էր խոտացել, նոյն հայերը, ինչպէս ամեն կողմից հաղորդում են, սպիպված են կրկին գաղթել Հայաստանից ուրիշ երկրներ:

Միթէ այդ բազմաշաքար ազգի ցաւերը երբեք չեն վերջանայ: Միթէ միշտ և ամենքը նրան պէտք է խաբեն: Միթէ, ճշմարիտ, Անգլիան, ինչպէս մենք վաղուց նախադաշնակցինք, դիտաւորութիւն ունի դարձնել Հայաստանից մի նոր Հնդկաստան:

Նրեւում է որ թէ Թիւրքիայի և թէ Անգլիայի համար հայերը և Հայաստանը աչքի փուռ են դարձել: Նրանց դադանի դաշնադրութիւնը նրա մէջն էր կայանում որ հայերին ոչնչացնեն Հայաստանի մէջ, աքսորեն հայերին Հայաստանից:

Մեր կարծիքով Թիւրքաց հայերին մնում է այժմ մի բան անել, դարձնել վերջին փորձ փորձել և ուղարկել Ներսիս, եւրօպական բոլոր պետութիւնների մօտ մի նոր պատգամաւորութիւն, որի նպատակը պէտք է լինի Անգլիայի և Թիւրքիայի դեմ սատակի բողոք ներկայացնել բողոքել թէ ՍանՊատիֆանօի և Բերկնի դաշնագիրները ոչ թէ միայն չեն իրագործվում, բայց որ Հայաստանի հայերի դրութիւնը աւելի վատացաւ այն ժամանակից, երբ Թիւրքիան և Անգլիան թե թեւտուած յանձն առան Հայաստանի հասարակական բարեկարգութեան վրա հոգալու:

Եւ այդ անխառնութիւնները կատարվում են Թիւրքիայի և Անգլիայի ձեռքով Թիւրքիայի այն նահանգի, Հայաստանի վերաբերութեամբ, որ Սամանեան պետութեան ամենահաւատարիմ երկիրն է, որ բնակեցրած է նրան ամենահաւատարիմ և հնազանդ ժողովուրդից, հայերից:

Մարդը շուարվում է, շփոթվում է, խելագարվել կարող է, երբ տան և իններորդ,

լուսաւորված դարում պէտք է ինքն իրան հարցնի ուր է ճշմարտութիւնը, ուր է արդարութիւնը, ուր է վերջապէս իրաւունքը:

Եւ նա պէտք է ինքն իրան պատասխանի կրկին իրան հետեւեալ հարց առաջարկելով՝ միթէ տան և իններորդ դարի իրաւունքը միայն արեւելի մէջ է, միթէ Անգլիայի պէս լուսաւորված երկրի հովանաւորութեան տակ գտնվող Թիւրքիայի հպատակ միայն այն ազգերի իրաւունքները պէտք է ծանաչվեն, որոնք անհնազանդ են եղել, ապստամբութիւն են արել:

Ուրեմն չափեր հաւատարիմ մնալ Թիւրքիային: Աւելի լաւ կը լինէր որ հայերն էլ սլավոնների պէս ապստամբվէին, այն ժամանակ նրանց չէր ձնել ոչ Թիւրքիան ոչ էլ Անգլիան:

Իսկ զոհերը նոյնքան բազմութիւն կը լինէին, ինչպէս և այժմ:

Սեմթ մեր դարին, եթէ լուսաւորված աշխարհը պէտք է հասնի այն եղրակացութեանը, որ արգարութիւնը և իրաւունքը միայն արեւելի, միայն ապստամբութեան մէջ է:

Գ. Ա.

ՆԱՄԱԿ ԹԻԻՐԲԻԱՅԻՑ

Կ. Պոլսի, 4 յունվարի

Նրե կը մտնէին 78 տարին Պատրիարքի հրաժարականը Ազգ. ժողովոյ սեղանին վրա էր. կուգայ 79 տարին և Ներսիս սրբազանի հրաժարագիրը դարձնաւ աղային օրուան խնդիրն է: Բայց այժմ այդ հրաժարականը հանդիսաւոր բողոք մ'է, մտածութիւն կը պատճառէ Օսմ. կառավարութեան և իր կողմէ Հայ ազգին: — Դեկտեմբ. 23-ին դաւաճարեցաւ երեսփոխանական ժողովը, մի քանի երեսփոխաններ հարցում ուղղելով կողմէն իմանալ թէ ստորագրողները զբաղմունքն են Ներսիս սրբազանի հրաժարման վրա. և դիւանը կը պատասխանէ թէ Պատրիարք սրբազանի կողմէ պաշտօնական տեղեկութիւն մը հաղորդուած չըլլալով առ ժողովը, հետեւաբար նա այդպիսի խնդրով չէ կարող զբաղել: Դիւանի այս պատասխանը գուցէ տարօրինակ թուի. բայց երկու օր առաջ Ներսիս սրբազանի հրաւերը ընդունած ըլլալով մեծ վեղիկի կողմէ տեսակցութիւն մը ունենալ ի Գուռն, ուստի ժողովը լաւ համարեց որ այդ տեսակցութիւնն տեղի ունենայ, արդիւնքն իմացուի և ապա տնօրինէ ինչ որ արժան է:

Ժողովուրդի կողմէ դեռ պահանջ դիմելու պատրաստութիւններ տեսնուած էին, յունվար 31-ի համար, սակայն դանդաղան նկատուեցանով այդ ցոյցն առ այժմ ետ մնաց:

Պատրիարք սրբազանը Սպարապետ Օսման բաշայի հետ տեսակցութիւն ունեցաւ, սակայն մեծ վեղիկի հետ տակաւին չը տեսնուեցաւ: Պատրիարքն միշտ հրաժարականին վրա կը պնդէ: Զեմը գիտեր թէ խայրէղիկն բաշա ինչ կարող պիտի լինի ասել առ Պատրիարքն, մինչդեռ խայրէղիկն բաշա ինչ իսկ յուսահատ այս երկիրն բարեկարգելու կարող լինելէ, խնդրած է Սուլթանէն որ իւր հրաժարականը ընդունի:

Յունուշի վանահայր Նիկողոս եպիսկոպոսն, բանդէն հանելով ի Պատրիարքարան խրկեցին. եպիսկոպոսն պնդեց որ կամ երկու ընկերներն ալ միասին Պատրիարքարան խրկեն կամ ինքն ալ նոցա հետ ի բանտի մնայ, բայց չը լսեցին իրեն: Գուռն կը պնդէ որ Զէյթունցիներն ամենակատարեալ ապստամբներ են. և ի Մարաշ տեղի ունեցած հարցաքննութեանց արձանագրութիւններն Պոլսի բերել կուտայ զէյթունցոց ապստամբ լինելին ապացուցանելու համար:

Վերստին Զէյթունէն դառն լուրեր: Երկու օր առաջ Սոյո կաթողիկոսի կողմէ մի հեռագիր հասաւ ի Պատրիարքարան թէ «կառավարչի կողմէ պատճառ դրուելով անկարգութիւններ տեղի ունեցան, և դարձեալ կառավարութիւնի զօրք կը ժողովէ այս կողմերն»:

Մեզ համար անտարակուսելի է որ կառավարութիւնը Զէյթունցիներն ջախջախելու անդադար հետամուտ է: Եւ ոմանք իբր ստող կասեն թէ օտար կառավարութիւն մը այս մասին խորհրդակցեց և Գրան:

Որ նոր, հարստահարութեանց լուրերն են: Սեւաստիայէն հեռագիր մը կը ծանուցանէ թէ քիւրդերն Կովտին գիւղն պաշարելով հրացանի բռներ են դաշն. սեբաստացոյ խուռն բազմութիւն մը յունվարի 1-ին կը դիմէ ի Պատրիարքարան, այն միջոցին Ֆրանսայի դեսպան պ. Ֆուռնիէ նոր տարվալ նորհաւորութեան առթիւ Պատրիարք սրբազանին եկած լինելով, ակնհաստեա վկայ կըլլայ այդ տեսարանին և կը խոստանայ ուշադրութեան առնուլ նոցա խնդիրն ինչպէս առ զէյթունցոց աղաւորութեան համար աշխատել:

Յունվարի 2-ին բազմութիւն սեբաստացիներ բողոք մատուցին առ մեծ-վեղիկն որ խոստացաւ ուշ զնել նոցա բողոքանաց:

Խեղճ սեբաստացիներ, քանի երրորդ բողոքն է որ կը մատուցանեն, և օր ըստ օրէ կը սաստկանան իրենց տառապանքներն:

Յունվարի 2-ի գիշերն խիստ կարեւոր հեռագիր մը հասաւ ի Պատրիարքարան Տիգրանակերտէն. սոյն հեռագրոյն ստորագրած էին Տիգրանակերտի հայոց, հռովմէական և բողոքական հայոց, յունաց, ասորոց և հռովմէական ասորւոց առաջնորդներն: Սոյն հեռագրին սրտածմիկ նկարագրութիւն մը կանէ քրիստոնէից վիճակին վրայ, հարստահարութիւն քիւրդերէն, հարստահարութիւն կառավարութիւնէն. ծեծ, առեւտրութիւն, կուսապղծութիւն, եկեղեցաց աւերում, քանդում և այլն և այլն և այլն. ահաւասիկ զժառնգ Տիգրանակերտի վիճակն: Սղեթոյ շուկային մէջ արձակ համարձակ թիւրքերն կը վաճառեն եկեղեցիներէ կողոպտեալ անօթներ, դարձեր, զգեստներ:

Պատրիարքն այս հեռագրին հաղորդեց դեսպանաց: Առաջնորդներն կը բողոքեն նաև թէ Բուսիլի գաղթականներն Տիգրանակերտ փոխադրելու տրամադրութիւն ունի կառավարութիւնը: Երէկ քաղաքական և կրօնական ժողովներն այս խնդիրներով զբաղեցան: — Բաւական խառնաշփոթ վիճակ մէջ ենք:

Երէկ պ. Լէյարդի կողմէ Պատրիարքարան խրկուած նամակ մը կը ծանուցանէ թէ քիւրդերն զսպելու համար պաշտօն ստացած Ալի Ենֆիլդ-պէյ, ըստ խնդրանոց Պատրիարքարանի, պաշտօնանկ եղած է, և մինչև որ նորա յաջորդն կարգուի, էրթուրով բանակի հրամանատարն այդ պաշտօն պիտի վարէ:

Կ. Պոլսոյ մէջ հայ օրաթերթի մը պէտքն ըզգալի էր, ունենը հայ տառերով թուրք լեզուով թերթեր, բայց զմեզ չեն գտնացներ, մանաւանդ թուրքերէնի հմտութիւն չունեցողներուն. «Լրագիր» փոքրիկ օրաթերթը կայ, որ երբեմն լաւ յօդուածներ տեսնուելով հանդիմ, կարծես թէ ամեն միջոց ի գործ դրած է ազգին համակրութիւնը չը գրաւելու համար, հետեւաբար շատ ուրախութեամբ տեսանք որ «Մասիս» 79 թուականէն սկսեալ, ամեն օր կը հրատարակուի: Եւ այսուհետեւ իւր ազգային, քաղաքական և գրագիտական յօդուածներով յոյս ունենը որ գոհացնէ Կ. Պոլսոյ հայ երիտասարդութիւնը և ազգային մամուլը պատիւն բարձր պահէ: Այսօր Կ. Պոլսոյ հայոց իբր ազգային ամենէն կարեւոր թերթ «Մասիս» է:

Գրամական տառնալը կը շարունակէ, թղթագրամը օր ըստ օրէ վարկը կորսնցնելու վրայ է:

Հայկակ

ԽԱՌՆ ԼՈՒՐԵՐ

Ներկայ 1879 թից սկսած Կ. Պոլսի «Մասիս» լրագիրը դառնալու է ամենօրեայ թերթ: Մինչև այժմ «Մասիսը» շաբաթ երեք անգամ էր հրատարակվում և բացի փոքրիկ «Լրագիր» ուրիշ ամենօրեայ հայոց թերթ չը կար Կ. Պոլսում:

\*\*\*

Նորերումս «Մասիս» լրագրում տպվեցաւ մեր Բերկնի աշխատակից պ. Ա. Արծրունու նամակը Բերկնից Միլիտան Զէրտալի մասին: Նրա վրա յարձակումներ կային Կ. Պոլսի լրագրութեան մէջ, այժմ մեզ գրում են Կ. Պոլսից որ մեր աշխատակցի նամակը որ «Մշակից» արտատպվեցաւ «Մասիս» մէջ ամեծ տպաւորութիւն ունեցաւ աստ և պապանձեցուց հակառակաւ գրապարուններուն»:

\*\*\*

Բերկնից պ. Ա. Արծրունի մեզ գրում է «Այստեղ հրատարակվող «Deutsche Revue» ամսալսի ղեկավարների տեղադրվել մէջ մի յօդուած հրատարակվեցաւ «Armenien» (Հայաստան) վերա-

նագրով: Հեղինակը ինձ անձամբ մի պարոն Ալֆրէդ Կիրխօֆ է (Alfred Kirchhoff): Գեռնեմ կարողացել ճարել տեղադրել: Կարգաւորն պէս կը հաղորդեմ աւելի»:

ՄՇԱԿԻ ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

ՄԻԱԶԱԳԱՅԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵՆԻՑ

ՓԱՐԻՑ, 18/30 յունվարի: Մարշալ Մակ-Մահօնի հրաժարականի մասին պաշտօնապէս յայտնված է: Յայտարարութիւնը կախված է բորայի վրա: Կոնգրէսը կանչված է այսօր, երեկոյան 6 ժամին: Կրէվիլը ընտրվել անտարակուսելի է:

ԿԱՏԱՐԵՆ (2), 14/26 յունվարի: Անգլիական զօրքերի և Ջուլու ցեղի մէջ պատերազմական գործողութիւններ սկսվեցան:

ՅԱՐԻՑԻՆ, 18 յունվարի: Գաղաքի և շրջակայների մէջ ամեն բան լաւ է գնում:

ՓԱՐԻՑ, 18/30 յունվարի: Կրէվիլը հանրապետութեան նախագահ է ընտրված եթէ տարով: Այդ ընտրութիւնը կոնգրէսը ծափահարութեամբ և սկսեցէ հանրապետութիւնը կանչելով ընդունեց:

Կ. ՊՈԼԻՍ, 19/31 յունվարի: Կառմ. փաշա նշանակված է ծովային մինիստր, Ալեքս. Սէյիդ-փաշա զբաւոր հրամանատար թնդա-

նօթներ:

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 20 յունվարի: Պետական բանկի 50% տոմսը առաջին շրջանի արժէ 95 ռ. 75 Կ., երկրորդ 94 ռ. 75 Կ., երրորդ 94 ռ. 75 Կ., չորրորդ 94 ռ. 87 Կ., ներքին 50% առաջին փոխառութեան տոմսը արժէ 230 ռ. 75 Կ., երկրորդ 232 ռ. 25 Կ., արեւելեան առաջին 92 ռ. 62 Կ., երկրորդ 91 ռ. 75 Կ., ոսկի 8 ռ. 60 Կ.: Ռուսոց 1 ռուբլ Լոնդոնի վրա 22,94 պէնս: Տրամադրութիւնը թող է:

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 20 յունվարի: «Правит. Вѣстн.» լրագիրը հաղորդում է, որ մինիստրների մանաժողովը վճռեց այրել Վին-լանկա գիւղը, բնակիչներին դուրս բերել և ուրիշ տեղ բնակեցնել, չը դուրս գալով կառանտին շրջանից, ապահովել նրանց սպիտակեղէնի, տաք հագուստի, կերակուրի և բժշկութեան կողմից և վարձատրութիւն տալ այրված կայքի համար: Այս միջոցները դորձ գնել վարակված բոլոր տեղերում: Առանձնացած շինութիւնները և կարանտին ծառայութեան համար հարկաւոր եղած զօրքերը ենթարկել քաղաքային վարչութիւնների կարգաւորութիւններին: Կործադրել այս միջոցները առանց յետադարձեան: Այդ միջոցների իրագործումն յանձնել մի անձի, որ ընդարձակ իրաւունքներ կունենայ «Подош» լրագրին հաղորդում են որ այդ պաշտօնի համար նշանակված է կոմս Լօրիս. Մելեքով:

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 20 յունվարի: «Правит. Вѣстн.» լրագիրը հաղորդում է, որ Վեռն-լանկայի, Պրիշիբի, Ստարիկու, Աւաշու-յայի և Միկայիլովսկի մէջ հրահանգներ չը կան: Սեկտորեանօ գիւղի մէջ յունվարի 17-ին մեռան չորս, հրահանգացաւ մէկ: Կառնածաւոր ննջեցեալների սպիտակեղէնը և հագուստը այրում են: Այրածի փոխարէն տալիս է Կարմիր Խաչը: Ուղարկված բժշկիկները ամեն տեսակ գովասանքից լաւ են գործում:

ՓԱՐԻՑ, 21 յունվարի (3 փետրվարի): Գիւլ-Փօր երէկ յայտնեց մինիստրների խորհուրդի մէջ իր վերջը հրաժարական տալ ասելով, որ գործերի նոր դրութեան համար նոր մարդիկ են հարկաւոր:

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 21 յունվարի: Լուր կայ, որ պետական ծախսերի պակասեցնելու համար նշանակված մասնաժողովը ի նկատի ունէ ոչնչացնել գնաւորամասների փոխ-գիւրկոտների պաշտօնները: «Правит. Вѣстн.» լրագիրը հաղորդում է որ Սոսկիլայի մօտ, Սերպուխովոյից քսան վերստ հեռու, Վրոսկոն գիւղում ժամտախտ յայտնվեց: Այդ լուրը հասցրել է Վրոսկոն գիւղի քահանան, որ յուղարկաւորել է Վեյսկիլայից եկած հիւանդին: Հիւանդին ոչ մի տեղ չընդունեցին և նա մեռաւ բաց երկնքի տակ: Այդ գիւղում մի քանի մարդիկ հիւանդացան: Սոսկիլայի նահանգագետի քննութիւնից երեւում է, որ Վրոսկոն գիւղի հիւանդութիւնը տիֆ է: Տարափոխիկ բնաւորութիւն չէ նկատվում: Հիւանդութեան պատճառը յայտնի չէ:

Խաբաղիւր Հրատար. ԳԻՐԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

